

Sygn. akt II CSK 21/09

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z odwołania AR.
od decyzji Ministra Skarbu Państwa
o wyrażenie zgody na zbycie nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 czerwca 2009 r.,
skargi kasacyjnej AR.
od postanowienia Sądu Apelacyjnego
z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek Ministra Skarbu
Państwa o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2007 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił odwołanie AR. od rozstrzygnięcia Ministra Skarbu Państwa z dnia 2 lipca 2007 r. nie uwzględniającego jej sprzeciwu na odmowę zgody tego Ministra na zbycie przez AR. określonych nieruchomości gruntowych oraz udziałów w działkach położonych w K.

Sąd Apelacyjny, na skutek apelacji odwołującej się AR., postanowieniem zaskarżonym skargą kasacyjną uchylił postanowienie Sądu Okręgowego i odrzucił odwołanie. Sąd Apelacyjny wskazał, że w postępowaniu wywołanym wniesieniem odwołania na podstawie art. 5c ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 ze zm.; dalej: "ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r.") Minister Skarbu Państwa nie ma zdolności sądowej. Odmienne zapatrywanie skarżącej nie znajduje uzasadnienia, ani w przepisach kodeksu postępowania cywilnego (art. 691¹-691⁹, art. 64), ani w unormowaniach zawartych w art. 5a, 5c ust. 5 i 6 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. Wyrażając powyższy pogląd Sąd Apelacyjny odwołał się również do stanowiska Sądu Najwyższego zaprezentowanego w uzasadnieniu uchwały z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZP 50/06 (OSNC 2007, nr 6, poz. 80), zgodnie z którym Minister Skarbu Państwa, wobec braku szczególnego przepisu przyznającego mu w sposób wyraźny zdolność sądową w postępowaniu wywołanym odwołaniem wniesionym na podstawie art. 5c ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r., może w tym postępowaniu występować jedynie jako *statio fisci* Skarbu Państwa. Tymczasem w rozpoznawanej sprawie skarżący kategorycznie obstaje przy swoim stanowisku wskazując, że status uczestnika postępowania posiada Minister Skarbu Państwa. W tej sytuacji zaskarżone postanowienie podlegało uchyleniu, a odwołanie odrzuceniu (art. 386 § 3 w związku z art. 199 § 1 pkt 3 i art. 13 § 2 k.p.c.).

W skardze kasacyjnej, opartej na podstawie określonej w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., AR. wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji lub sądowi równorzędnemu do ponownego rozpoznania,

podnosząc zarzuty naruszenia art. 510 § 1 i 2 k.p.c. i art. 8 ust. 1 Ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.) oraz art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Minister Skarbu Państwa wniósł o jej odrzucenie. Do wniosku tego przyłączyła się Prokuratura Generalna Skarbu Państwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5c ust. 6 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, do rozpatrywania spraw wniesionych do sądu wskutek odwołania od rozstrzygnięcia Ministra do spraw Skarbu Państwa stosuje się odpowiednio przepisy części pierwszej księgi drugiej tytułu II działu IVa kodeksu postępowania cywilnego, a więc przepisy o postępowaniu nieprocesowym dotyczące spraw z zakresu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych i o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (art. 691¹-691⁹ k.p.c.). W przepisach tych nie ma regulacji dotyczącej dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawach rozpoznawanych przy ich zastosowaniu. Kwestia dopuszczalności skargi kasacyjnej od orzeczenia sądu drugiej instancji wydanego w następstwie odwołania wniesionego na podstawie art. 5c ust. 5 ustawy z 1996 r. podlega zatem rozstrzygnięciu na podstawie przepisów ogólnych o postępowaniu nieprocesowym (tytułu I). Artykuł 519¹ k.p.c., określający w jakich sprawach od orzeczeń sądu drugiej instancji - co do istoty sprawy oraz w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończące postępowanie w sprawie – przysługuje skarga kasacyjna, nie przewiduje możliwości wniesienia tego środka zaskarżenia od orzeczeń wydanych w następstwie odwołania wniesionego przez państwową osobę prawną od rozstrzygnięcia Ministra Skarbu Państwa na podstawie art. 5c ust. 5 powoływanej ustawy, ani też w sprawach z zakresu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych i samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego, rozpoznawanych według przepisów art. 691¹-691⁹ k.p.c. Nie ma też przepisów szczególnych dopuszczających skargę kasacyjną w tych sprawach.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 519¹ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.